

- de hidtidige regler om ligestilling mellem mænd og kvinder bliver skærpet,
- arbejdsgiveren får pligt til at bevise, at en eventuel lønskævhed mellem mænd og kvinder skyldes arbejdets ulige værdi,
- arbejdsgiveren forpligtes til at udlevere de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om loven bliver overholdt. Såfremt oplysningerne vedrører enkeltpersoners lønforhold, skal de pågældende have meddelelse om, at oplysningerne er givet, og oplysningerne skal behandles fortroligt,
- det bliver præciseret, at en lønmodtager ikke kan afskediges, fordi den pågældende har fremsat krav om ligeløn. Den bevisbyrde, der påhviler arbejdsgiveren, er dog begrænset til kun at gælde, hvis afskedigelse finder sted inden for ét år efter, at kravet blev fremsat. Lønmodtageren sikres ret til godtgørelse på op til 78 ugers løn, hvis vedkommende ikke ønsker genansættelse efter uberettiget afskedigelse.

Baggrund:

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget blev det fremsat på baggrund af en undersøgelse, som blev gennemført i 1992 af LO og fagforbundene.

Undersøgelsen viste bl.a., at ikkefaglærte kvinder tjener mindre end 95 pct. af ikkefaglærte mænds løn i mere end halvdelen af stillingsgrupperne, og at lønforskellen var større i 1990 end i 1976, da ligelønsloven blev vedtaget. For funktionærers vedkommende er forskellen på gennemsnitslønningerne endnu større.

Desuden har det været svært at få oplysninger om løn- og arbejdsvilkår på virksomheder, hvor der føres ligelønssager, ligesom det er et problem, at Ligestillingsrådet ikke har tilstrækkelige muligheder for at belyse alle aspekter af en ligelønssag.

Endelig fremgik det af bemærkningerne, at lovforslaget fulgte den udvikling på ligelønsområdet, der er sket gennem EF-Domstolens praksis.

Lovforslaget fik sin endelige udformning gennem vedtagelsen af nogle ændringsforslag, som blev stillet af arbejdsministeren. Forslagene indebærer bl.a., at arbejdsgiverens bevisbyrde for, at en afskedigelse ikke finder sted på grund af fremsatte krav om ligeløn, kun var gældende, hvis afskedigelsen finder sted inden for ét år efter, at kravet er fremsat.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 102 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 11 (FP, Charlotte Antonsen (V), Inge Dahl-Sørensen (V), Bente Grønfeldt (V), Birthe Rønn Hornbech (V) og Kai Dige Bach (KF)).

L 237

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1991.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

Fremsat skr 12/3 92	FF	7624
Lovf som fremsat	Till.D	1321
1.beh 19/3 92	FF	8183
Betænkning 22/4 92	Till.D	3025
2.beh 7/5 92	FF	9771
3.beh 13/5 92	FF	10116
Lovf som vedt	Till.D	3191

Lov nr B 1 af 14. maj 1992.

Ordførere: (1.beh) Kim Behnke (FP).

Efter 1.beh henvist til Finansudvalget (FIU).

Efter 2.beh direkte overgang til 3.beh.

Resumé:

Tillægsbevillingsloven formaliserer de økonomiske dispositioner, der er foretaget på forventet efterbevilling i løbet af finansåret 1991.

Hovedparten af de ændringer, som tillægsbevillingsloven indebærer i forhold til finansloven, er tidligere blevet forelagt Folketinget, dels i form af lovforslag, dels i form af aktstykker.

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget med 110 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

L 238

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v. (Udskydelse af revisionsbestemmelse).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

Fremsat skr 26/2 92	FF	6992
Lovf som fremsat	Till.A	5573
1.beh 12/3 92	FF	7693